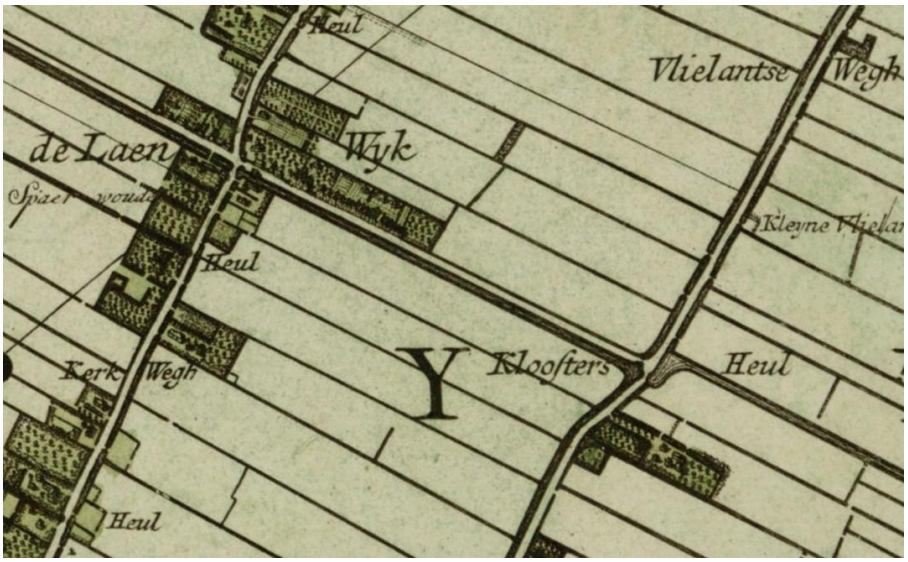
De voormalige bruggen bij het station, op het kruispunt Oostlaan, Vlielandseweg en Klapwijkseweg.

Vlak bij het huidige station, op het kruispunt Vlielandseweg , Klapwijkseweg en Oostlaan, lagen twee bruggen. De bruggen op deze locatie, Kloostersheul genaamd, waren al eeuwen oud. Op de oudste bekende kaarten van 1500/1600 zijn de waterovergangen reeds zichtbaar.

In 1606 maakte Mathijs de Been een kaart van het hoogheemraadschap Delfland. Daar is de naam Clootersheul zichtbaar. In oudere documenten wordt de naam geschreven ook wel geschreven als Clotersheul. Deze naam is later verbasterd tot het huidige Kloosterheul. De naam van de heul (een duiker, een doorlaat voor water) had waarschijnlijk niets te maken met een klooster maar wellicht met de naam van de eigenaar, de beheerder of iemand die er dichtbij woonde: Clo(o)ter.

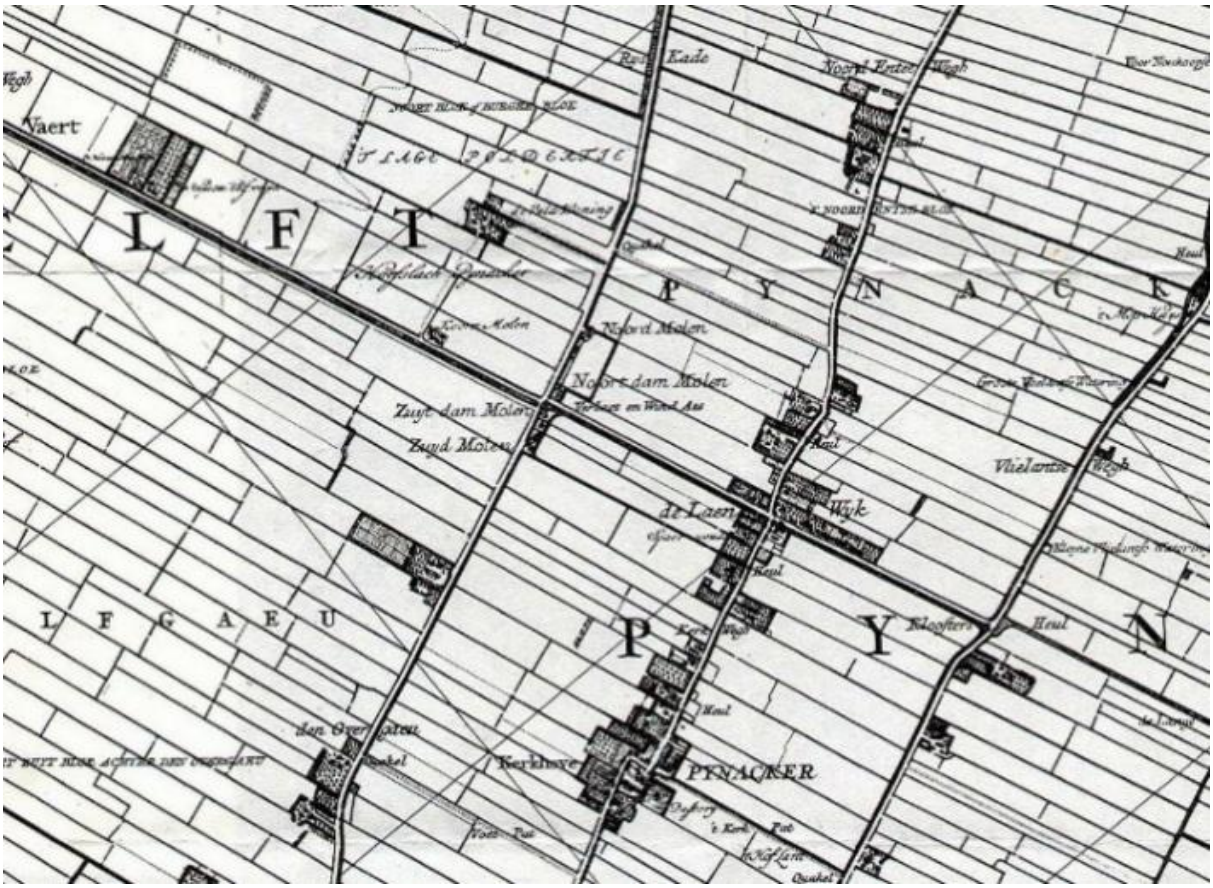

Op onderstaande kaart van Cruqius uit 1712 zie je rechtsonder de Kloosters Heul en linksboven het kruispunt Noordweg/Kerkweg/Oost- en Westlaan.

In de loop der jaren moeten de bruggen diverse malen zijn vernieuwd.
In ieder geval zijn ze vernieuwd in het jaar 1747. De 11 jarige Adrianus Post Brands, zoon van de toenmalige Schout Pieter Post, heeft de eerste steen van de nieuwe bruggen gelegd. Deze Adrianus Post-Brants is vanaf 1760 tot 1795 ook Schout in Pijnacker geweest.

De vaarten waar het om ging waren “de Kloosterheul”, die het water afvoerde van de Oude Polder van Pijnacker naar de Laanvaart en vervolgens naar Delft en de “ Kleine Vlielandse watering “, de vaart langs de Vlielandse weg die aansloot op de “ Kloosterheul”.
Deze vaarten zijn ontstaan uit oude vloedkreken uit de tijd tussen 800 en 1000, toen het middendeel van Holland bij iedere vloed onder water kwam te staan.
Na de ontginningen zijn deze vloedkreken gekanaliseerd ten dienste van de afvoer van het water en voor het vervoer en transport over water.

Ook in 1926 zijn de bruggen vernieuwd toen de weg van Delft naar Zegwaard (Zoetermeer) volledig werd gerenoveerd. De bruggen hadden een doorvaarthoogte van ca 1,85 m. Met deze hoogte konden veilingschuiten er, met 3-hoog opgestapelde grote veilingkisten, zonder problemen onderdoor varen.

De in 1747 ingemetselde gedenksteen werd in 1926 in de kademuur naar de Klapwijkseweg ingemetseld.
De jongen op onderstaande foto staat aan de waterkant, vermoedelijk op het ijs. Op de paal is een gedeelte van de brugleuning zichtbaar.

De overweg met de onderdoorgang voor de fietsers. Wielrenner Jan Janssen maakte in 70-er jaren dankbaar gebruik van dit tunneltje.

Vlielandseweg met oprit naar de brug en de spoorwegovergang.

De situatie eind jaren ‘60 gezien vanaf de kerktoren

Het vervoer over water is vanaf 1965 volledig overgenomen door vervoer per auto. De bestaande hoge bruggen waren toen niet meer nodig.

Nadat de Laanvaart in 1971 is gedempt zijn daarna ook de bruggen gesloopt.
Voor de noodzakelijke waterafvoer werden de bruggen vervangen door grote duikers. Ook werd een soort vijver aangelegd, waardoor er drie wateronderdoorgangen ontstonden.

In 1974 werd de gedenksteen uit 1747 ingemetseld in een lage muur aan de kant van de Kleine Vlielandse watering. Tevens werd een nieuwe steen ernaast ingemetseld met de tekst *"Herlegd door provinciale waterstaat 1974*. De gedenksteen is ook geplaatst op de gemeentelijke monumentenlijst.
Bij de aanleg van het verdiepte station en reconstructie van het kruispunt in 2005 werden de stenen herplaatst in een apart opgerichte 'zuil'.
Aad Tas